

Протягом багатьох століть найрозумніші люди світу застановлялись глибоко над такими питаннями: Хто такий чоловік? Чи він має безсмертну душу? Яка доля людини? Релігійні люди, науковці та медики витрачають чимало часу й зусилля, щоб знайти задовільняючу відповідь на ці питання. Вчені й медики відповідають на ці питання на підставі тих фактів, які вони навчилися з досліджень про анатомію чоловіка. Знов релігійні провідники відповідають на ті питання із знання, яке вони отримали в школах богослов'я або теологічних семінаріях.

Вчені й медики прийшли до заключення, що чоловік є тільки вища форма звірячого життя, посідаючи делікатніший організм і обдарованіший більшими здібностями, ніж тварина. Вони не могли знайти в чоловікові ніякого виразного доказу безсмертності, ані вони не можуть знайти ніякого сліду, який би вказував, що чоловік посідає безсмертну душу. В протилежності до цього релігійні провідники кажуть, що чоловік таки посідає безсмертну душу, і що в цім полягає та велика різниця між чоловіком та іншими формами життя. Вони кажуть: «Душа – це та безсмертна, нематеріальна сутність, духовна частина чоловіка».

Хто ж може дати правдиву відповідь? Псалміст сказав: **«Господи, вкажи мені дороги Твої, і навчи, де стежки Твої! Веди мене в правді Твоїй, і навчи, Ти бо єси Бог спасення мого, на Тебе цілий день я вповаю».** - Псалом 25:4, 5.

Тепер щодо питання: Хто є чоловік? Псалміст відповідає на це питання нам у Псалмі 8:4 – 8, як слідує: **«То що таке чоловік, щоб Ти дбав про нього? Бо хоч Ти зробив його трохи меншим проти ангелів, то увінчав зате славою і честю. Поставив його господарем над ділами рук Твоїх, усе положив єси під ноги його: овець і волів усіх і також польового звіря, птаство піднебесне і риби морські, усе що верстає морськими шляхами».**

Чоловік – душа

Описуючи початок сотворення чоловіка, в Буття 2:7 дуже виразно сказано: **«І сотворив Господь Бог людину з пороку земного. І дихання життя вдихнув у ніздрі її, і стала людина живою душею».** Звідси дізнаємося, що чоловік складається з двох речей, а іменно, «з пороку земного» і «дихання життя». Сполучення тих двох речей творить живу душу або сотворіння, що називаємо чоловіком. В Буття 1:20-30 сказано: **« І сказав Бог: «Нехай вода виройть дрібні істоти, душу живу».... І створив Бог риби великі, і всяку душу плазуючу... І сказав Бог: «нехай видасть земля живу**

душу за родом її, худобу і плазуюче, і земну звірину за родом її...». Завважте, що риби, птахи та звірі є «живими душами», і це не вчення людей, це Біблійне вчення.

Біблія твердить, що люди й звірі вмирають однаково. В книзі Еклезіяста 3:19,20 сказано: **«Бо доля людських синів і доля звірини – однакова доля для них: як оці помирають, так само вмирають і ті, і для всіх один подих, і нема над твариною вищості людям, - марнота бо все. Все до місця одного іде: все постало із пороку, і вернеться знову до пороку...».** Описуючи смерть чоловіка, псалміст каже: **«Вийде дух його – і він до своєї землі повертається, того ж дня його задуми гинуть!» (Псалма 146:4).** Він іде в несвідомість. Звідси ми бачимо, що твердження релігійоністів, що чоловік посідає безсмертну душу, і цим відрізняється від звірів, не погоджуються із Св.Письмом. **«Перша людина, Адам, став душею живою...» (1 Коринтян 15:45),** і ніде нема зазначено, що йому дано безсмертну душу.

В Біблії Версії Короля Якова, англійське слово «душа» переложене з єврейського слова нефеш (נֶפֶשׁ); грецького психе (ψυχή). Слово нефеш являється 745 раз в Єврейських Писаннях, а слово психе являється 105 раз в Грецьких Писаннях. З допомогою аналітичної конкордації, такої як Юнга, людина може дослідити кожне використання тих двох первісних слів. Наслідок такого дослідження буде, що ви не знайдете й одного тексту в якому б ті первісні слова нефеш (душа) і психе (душа) мали який-будь зв'язок або спільність із такими словами, як невмираючий, безконечний, вічний або безсмертний. Нема ні одного тексту в Біблії, який би твердив, що людська душа безсмертна. Тож тримаймося правди Божого Слова, а не філософії релігійних людей.

Душа смертна

Цей факт, що людська душа смертна, можна доказати за допомогою уважного вивчення Св. Писання. Коли б душа була безсмертною, то вона не могла б умерти, але Слово Боже, в Езекиїла 18:4, 20 каже: **«Тож усі душі Мої: як душа батькова, так і душа синова - Мої вони! Душа що грішить,- вона помре», «Та душа, що грішить, вона помре».**

В єврейських Писаннях знаходиться 243 випадки, де слово нефеш є ужите замість «чоловік», як смертний, що підлягає різній причині смерті. Про один такий приклад читаємо в Псалмі 22:20,29: **«Від меча збережи мою душу вбогу, від лап собачих. Живляться й падають ниць всі багачі землі, перед Ним поклоняться всі, що в порох повертаються, і**

хто не вдержить душі своєї живою.» В Грецьких Писаннях слово психе також є ужите в подібнім значенні. В пророцтві Ісаї є подані відомі слова про терпіння Месії (Христа), де є ужите слово «душа»: **«Та зволив Господь, щоб побити Його, щоб муки завдано Йому. Якщо ж душу свою покладе Він як жертву за гріх, то побачить насіння, і житиме довгі дні, і замір Господній рукою Його буде мати повождення! ... Тому то дам уділ Йому між великими, і з потужними буде ділити здобич за те, що на смерть віддав душу Свою, і з злочинцями був порахований, хоч гріх багатьох Сам носив і заступивсь за злочинців!» (Ісаї 53:10-12).** Наука про викуп доказує, що це душа (Адам) согрішила, і, щоби відкупити чоловіка, відповідна душа (чоловік) мусить бути пожертвована. Христос, через пожертвування своєї душі на смерть, постарався про таку ціну викупу за чоловіка. На підставі оцих тверджень, з Писання можна ясно бачити, що навіть чоловік Ісус Христос був смертний. Він не посідав безсмертної душі: Ісус був чоловіком-душею, і він умер.

В Грецьких Писаннях знаходиться очевидний приклад де слово «душа» є ужите, як життя. Про це читаємо: **«Але Бог сказав йому: “Безумний, у цю ніч душу твою візьмуть у тебе; і все, що ти надбав, кому дістанеться?”».** (Луки 12:20), **«Ніхто більшої любові не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх».** (Івана 15:13). А також в Матвія 10: 28: **«І не лякайтесь тих, що вбивають тіло, душі ж не здоліють убити; а лякайтесь більше Того, хто зможе погубити й душу й тіло в пеклі (гієнні)».**

Суть цього тексту є, що ми повинні боятися Бога, тому що він може знищити не тільки тіло (теперішнє життя), але також і майбутнє життя. Згадане тут знищення в гієнні говорить про ту смерть, від якої вже немає воскресення для душі до майбутнього життя.

Також важливим фактом є, що всяке живе тілесне сотворіння має життя-кров, яка циркулює в його тілі, і Біблія називає її душею. **«Тільки будь обережним, щоб не їсти крові, бо кров - вона душа, і ти не будеш їсти душі разом із м'ясом. Не будеш їсти її, - на землю виплеш її, як воду. Не будеш їсти її, щоб було добре тобі та сином твоїм по тобі...» (Повт. Закону 12:23-25).** В Біблії знаходиться ще багато інших подібних настанов: **(Левит 17:10-14; Повт. Закону 15:23; Дії Апостолів 15:20).**

Безсмертність

Тепер, коли ми вже переглянули Писання відносно душі, буде доречним застановитись над тим, що Слово Боже навчає

про безсмерність. Що чоловік (душа) є смертний і підлягає смерті, то це було ясно доказано. Та зараз виринає питання: Хто посідає безсмертність? І чи вона була коли наділена сотворінням? Слова «безсмертний» і «безсмертність» присутні шість раз у Біблії Короля Якова. Тож ми тепер як слід застановимось над кожним таким випадком.

Апостол Павло заявив двічі про Бога, як посідаючого безсмертність. Один раз знаходиться в **1 Тимофія 1:17**, де сказано: **«Цареві ж вічному, нетлінному (безсмертному), невидимому, єдиному премудрому Богу честь і слава на віки вічні. Амінь.»** Друге місце знаходиться в **1 Тимофія 6:16**, де сказано: **«Єдиний, що має безсмертя, і живе в світлі неприступному, котрого не бачив ніхто з людей, ані бачити не може, Йому ж честь і держава вічна. Амінь.»** З повисше наведених текстів можна ясно бачити, що єдиний Бог Єгова є Той, що завжди був безсмертний і в дійсності посідає безсмертність.

Безсмертність показана в Біблії як те, чого правдивий християнин повинен шукати. В листі до **Римлян 2:7** сказано: **«Тим, хто витривалістю в доброму ділі шукають слави, та честі, та безсмертя (нетління), - життя вічне.»**

Пишучи про церкву вірних християн, яких признано за достойних мати участь в першому воскресенню, Павло каже: **«Треба бо тлінному цьому одягнутись у нетління, й смертному цьому одягнутися у безсмертя. Як же тлінне це одягнеться в нетління й смертне це одягнеться в безсмертя, тоді станеться слово написане: Пожертва смерть перемогою!» (1 Коринтян 15:53, 54, Поп.Вер.)** Отже виходить, що члени церкви дістануть безсмертність аж в їх воскресенню. Інша згадка про безсмертність в Біблії знаходиться **2 Тимофія 1:10**, де сказано: **«Тепер же об'явленій через явлення Спасителя нашого Ісуса Христа, що зруйнував смерть і вивів на світло життя і безсмертня (нетління) Євангелією.»**

Писання виразно показують, до безсмертність з початку належала тільки до Бога Єгови. Пізніше Ісус Христос отримав безсмертність за Його вірність, а опісля вона була дана, як нагорода, тим, що становлять правдиву церкву або «тіло Христове». **Безсмертність - це нагорода за вірність.** Вона не приходить мимоволі при народженні людини, її потрібно заслужити.

Доля грішного чоловіка – смерть. Бог дав звершеному Адамові оцю заповідь: **«Але з дерева знання добра і зла – не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш!» (Буття 2:17).** Адам, не послухавши цієї заповіді

Божої, стягнув на себе й на своїх потомків засуд смерті. Якщо б звершений Адам не згрішив, тоді, хоч і бувши смертним, він міг би жити вічно на землі, і подарувати таке ж життя своїм дітям. Хотілося б зауважити те, що Бог говорив з великим наголосом відносно вироку смерті. Він сказав «помреш напевно того ж дня». Ніде немає згадки про те, що Бог розумів, що тільки грішне тіло Адама помре, а його душа буде жити вічно. Єдиний текст в Біблії, який зазначає, що непослушний чоловік напевно не помре, знаходиться в **Буття 3:4**, де сказано: **«І сказав змії до жінки: «Умерти – не вмрете!»** З цього бачимо, що це вуж (диявол) є той, хто започаткував науку про існування безсмертної душі. І це була і є головна доктрина, якої диявол уживав через многі століття, щоб звести людей і тримати їх в неволі релігії. Пізніше вона стала основним вченням усіх релігій.

Ось так Писання показують, що природна доля грішного чоловіка є смерть. Але Біблія також показує і вихід з цього положення. В листі до **Римлян 6:23** сказано: **«Плата бо за гріх - смерть, а дар Божий - життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім!»** Хоча й коротко, але цей текст описує нам правдиву надію і дорогу від смерті до життя. Коли чоловік звернеться до Бога через Ісуса Христа і буде шукати смирності і праведності, тоді такий чоловік зможе отримати вічне життя. **«Шукайте Господа всі покірні землі, хто виконує право Його! Шукайте правди, шукайте смирення, може будете сховані ви в день Господнього гніву.» (Софонії 2:3).**

Отже, заключення Біблії відносно питання: «Хто є чоловік?», є просте й розумне. І це не є марна філософія людей! Це Св. Писання, Слово Живого Бога, дає відповідь, а також єдину і реальну надію для тих, хто шукає Господа, цінить закон Його і прикладає всі зусилля, щоб ходити Його дорогами. Про цю надію говорить ап. Іван **«А оце та обітниця, яку Він Сам обіцяє нам: вічне життя.» (1 Івана 2:25).**

СВІДКИ ЄГОВИ

Більш детальна інформація в кн. «Нехай Бог буде правдивий», 1948р., ст.57-68.

Тел. 067 390 43 37; 095 51 55 480

E-mail: teokrat.org@gmail.com

Канал Youtube:

Свідки Єгови, Теократична організація

Тел. _____

Що таке душа?

«Тож усі душі мої: як душа батькова, так і душа синова – Мої вони! Душа, що грішить – вона помре!»

Езекиїла 18:4

